

ninger paa dette Punkt, om Antallet af Personer og Ulykkestilfælde. Ministeriet har jo i saa Henseende i Aar søgt at bringe Noget tilveie, men det er dog kun for de to sidste Aar, og det er klart, at det ikke kan være tilstrækkelig Veiledning. Jeg gjentager, at medens jeg er aldeles enig i Lovforslaget deri, at de Søfarende skulle kunne gjøre Regning paa samme Ret til Understøttelse, som gælder for andre Arbejdere, saa maa jeg dog antage, at Udvælget ved sit Arbejde i Fjor betragtede Sagen paa rette Maade, naar det mente, at Søfart og Fiskeri burde gøres til Gjenstand for et helt nyt særskilt Lovforslag, og at hele denne Sag saa kunde trænge til nøiere Drøftelse.

Styr: Jeg haaber at skulle kunne fatte mig i stor Korthed; men naar det ærede 3die Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen) sagde, at det var blevet gjort gjældende, at ved dette Forslag vilde Enker og Børn efter Arbejdere blive forholdsvis heldigere stillede end Enker og Børn efter Embedsmænd, vil Thinget maaste mindes, at det var mig, der ifjor ved 1ste Behandling gjorde denne Betragtning gjældende, og det var da efter Hukommelsen, at jeg fremkom med denne Udtalelse. Jeg har nu benyttet Leiligheden til at sætte mig nøiere ind i Sagen, og det forholder sig da rigtigt, saaledes som jeg mente, at i Virkeligheden ville Arbejdernes Enker og Børn, hvis dette Lovforslag vedtages, blive forholdsvis heldigere stillede end Embedsmænds Enker og Børn. Det Samme gælder ogsaa med Hensyn til Embedsmænd, der ere blevne Invalider. Derom var der Tvivl ifjor, idet det blev gjort gjældende af det ærede 3die Medlem for 11te Kredts, at ifølge Pensionsloven skulle saadanne altid have $\frac{2}{3}$ af deres Indtægt i Pension. Jeg har derom søgt Oplysninger i Pensionskontoret og har der faaet den aldeles bestemte Oplysning, at det ikke forholder sig saaledes, men at, saasnart en Embedsmands Indtægt har oversteg 2000 Kr., bliver Pensionen beregnet saaledes, at han kun af sine faste Indtægter faar $\frac{2}{3}$, men af Alt, hvad der kommer ind under Begrebet Sportler, uvisse Indtægter, kun $\frac{1}{3}$. Og der er blevet forelagt mig en Pensionsberegning for en Embedsmand, som var bleven Invalid i den civile Tjeneste, og hvis Gage

havde været Alt i Alt — visse og uvisse Indtægter sammenfattede — kun 2,300 Kr., og hvor Beregningen af hans Invalidepension medførte, at han fik omtrent 50 Kr. mindre om Aaret, end hvis det havde været de fulde $\frac{2}{3}$. Altsaa ogsaa paa dette Punkt har jeg Ret. Med Hensyn til Enker og Efterladte er det meget let for Thingets Medlemmer at sætte sig ind i, hvordan Forholdet er, idet man blot behøver at se efter i Anmærkningerne til Finantslovsforslaget, hvor der anføres flere Exempler paa Enker, som have faaet Pension, tilligemed Understøttelse til deres Børn. Forholdet er da dette, at naar en Embedsmand dør, faar hvert af hans uforsorgede Børn, hvis Enken lever, indtil 100 Kr. — det er det høieste —; hvis begge Forældre ere døde, indtil 200 Kr., og det bestemmes da saaledes, at det kun er de allerhøieste Embedsmænd — det blev udtrykkelig sagt mig i Pensionskontoret, at det kun var Generaler, Biskopper, Amtmænd, Departementschefer — hvis Børn faae fulde 100 Kr. Ellers gaar Understøttelsen ned indtil 48 Kr. om Aaret, og herpaa vil man af de iaar foreliggende Anmærkninger til Finantslovsforslaget kunne se forskjellige Exempler. Der er mellem Embedsmændene adskillige, hvis Gage er saaledes, at den slet ikke er høiere end en Arbejders Indtægt. Der anføres f. Ex. en Enke efter en Distriktslæge, hvis Gage, da hendes Pension er 154 Kr. om Aaret, maa have været 1,232 Kr. Hun har 2 Børn, som tilsammen faae 120 Kr.; altsaa faar denne Enke og hendes Børn tilsammen 374 Kr., medens de efter det foreliggende Lovforslag vilde faae 344 Kr., og der er dog blevet givet forholdsvis meget større Understøttelser til Børnene i Forhold til Mandens Indtægter. Der foreligger et andet Exempel med Hensyn til en Soldassistent's Enke med 2 Børn, som faar ialt 285 Kr., medens hun efter dette Forslag vilde faae 420 Kr. til sig og sine Børn. Og saaledes kunde jeg blive ved. Ærede Medlemmer ville se, at for de høiere Embedsmænds Vedkommende bliver Understøttelsen til Børnene, naar Moderen lever, kun lidt over 1 pCt., medens der her i Forslaget er foreslaaet 7 pCt., og for de lavere Embedsmænd er det omtrent $2\frac{1}{2}$ pCt. — det er kun med Hensyn til denne Distriktslæge, hvor der er gjort en særlig Undtagelse, saa at Understøttelsen bli-